

Reinkarnacja – sami decydujemy o wcieleniach

Muszę szczerze przyznać, że reinkarnacja w przeszłości interesowała mnie w bardzo ograniczonym stopniu. Wiara w to, że odradzamy się jako zwierzęta, kwiaty, czy kamienie, wydawała mi się bardzo naiwna, przez to nigdy dłużej nie analizowałem idei, zgodnie z którą mielibyśmy żyć wielokrotnie.

Prawdę mówiąc dopiero lektura *Księgi Duchów* otworzyła mi oczy na ten temat. Reinkarnacja przedstawiona przez Kardeca, zwłaszcza w rozdziale „Rozważania o wielości istnień”, była naprawdę logiczna i spójna. Nieco później zacząłem bardziej dogłębnie analizować to, co na temat metempsychozy i czym jest reinkarnacja mówiły rozmaite religie i filozofie, muszę jednak przyznać, że żadna z nich nie przebiła teorii przekazanej Kardecowi z zaświatów.

Gdy przeczytałem o reinkarnacji w *Księdze Duchów*, nie potrzebowałem dodatkowych dowodów, nie czułem potrzeby, by poddawać się hipnozie i weryfikować, czy rzeczywiście jestem w stanie wyciągnąć z najgłębszych pokładów mojej pamięci jakieś wspomnienia z poprzednich wcieleń.

Jest kilka elementów, które stanowią o tym, że reinkarnacja, taka, jaką prezentuje ją nam spirytyzm, jest czymś naprawdę logicznym. Oczywiście fakt, że coś jest logiczne, nie zakłada z góry, że jest prawdziwe. Z całą pewnością jednak, jeżeli przyjmiemy, że świat został stworzony przez Boga, a nie powstał z nicości, musi zachowywać znamiona logiczności i porządku. Inaczej byłby po prostu wielkim chaosem.

Oto kilka istotnych punktów, które warto o spirytystycznej reinkarnacji wiedzieć:

1) Celem reinkarnacji jest rozwój duszy

– nie jest więc tak, jak np. w hinduizmie, gdzie celem reinkarnacji jest uwalnianie się od karmy, czyli konsekwencji naszych czynów; gdyby chodziło jedynie o karmę, jaki byłby cel pierwszego wcielenia? Przecież, gdy dusza tworzona jest do życia, nie może mieć żadnej karmy... W spirytyzmie wszystko jest dużo bardziej logiczne i nie pozostawia wątpliwości. Duchy zaraz po tym, jak Bóg powołuje je do życia, nie posiadają żadnej wiedzy, żadnego doświadczenia. Zdobywają je dopiero z czasem. Oczywiście w kolejnych wcieleniach ponoszą konsekwencje swoich czynów, ale nigdy konsekwencje te nie są celem wcielenia samym w sobie. Celem wcielenia się jest zawsze rozwój i zdobywanie wiedzy na polu intelektualnym i moralnym. Wyobraźmy sobie taki przykład – pewien człowiek w swoim życiu jest zabójcą i pozbawia życia setki osób; oczywiście w kolejnych życiach będzie on cierpiał konsekwencje swoich czynów – np. duchy jego ofiar będą go prześladować; konsekwencje te jednak znikną, gdy nauczy się on tego, że zabijanie innych nie jest właściwe... Oczywiście za refleksją o zmianie postępowania, musi iść zadośćuczynienie. Nie jest jednak powiedziane, że duch takiego zabójcy będzie musiał wcielać się, dopóki nie odkupi swoich win wobec wszystkich ofiar. Może chociażby w ramach zadośćuczynienia uczynić inne wspaniałe rzeczy i tym samym wymazać swoje błędy z przeszłości.

2) Rozwój jest jednokierunkowy, więc dusze nigdy nie wcielają się w zwierzęta, czy rośliny

– dusze stopniowo się rozwijają, co jednak istotne, nigdy nie cofają się w swoim rozwoju; niemożliwym jest więc, by dusza cofnęła się do stadium bakterii, kota, czy małpy. Nie miałyby po prostu to sensu. Jeżeli rzeczywiście zachodzi konieczność ograniczenia możliwości duszy w danym wcieleniu, przywdziewać

będzie ona ciałem chociażby osoby chorej, sparaliżowanej... Nie ma potrzeby powrotu do stadium zwierzęcia. Jedynym wyjątkiem są tu wcielenia duchów wyższych, które przybywają na naszą planetę, by pomóc nam w rozwoju. W tym jednak przypadku nie ma między ciałem fizycznym, które wybierają, a ich ciałem duchowym aż tak dużej różnicy.

Reinkarnacja
ukazana jako
proces

3) Reinkarnacja nie jest automatycznym procesem, często sami decydujemy o naszych wcieleniach

– na pewnym etapie, gdy Duch posiada wystarczającą wiedzę, sam może wybierać swoją drogę, a co za tym idzie decydować o tym, na jakie wcielenie, na jakie wyzwania się zdecyduje. Można wziąć tu znaną każdemu analogię. Gdy dziecko jest małe, to jego rodzice decydują, do jakiej szkoły pójdzie. To jednak już ono wybierze sobie liceum, czy studia. Będzie już na tyle dojrzałe, będzie już wiedziało o sobie tyle, że będzie mogło zdecydować o tym, jaką drogę wybierze. Oczywiście rodzice będą je wspierali w momencie decyzji, bądź też sugerowali, które rozwiązanie jest najlepsze. Podobnie jest z Duchami. W początkowych etapach rozwoju Duch ma małą możliwość wyboru. Wcielenia są mu narzucane. Gdy jednak zdobędzie odpowiednią wiedzę, zwłaszcza wiedzę o tym, jak ważny jest proces doskonalenia się, a także jak istotne jest naprawianie swoich

błędów i korygowanie wad, sam będzie mógł poprosić o konkretne próby i zadania.

To tylko krótki opis tego, co w szczegółach przedstawiają nam Duchy. Gdyby jednak wiedza ta pochodziła nie z zaświatów, ale od ludzi, spirytystyczna teoria reinkarnacja byłaby i tak jedną z najdoskonalszych i najlepiej dopracowanych teorii tego, co spotyka nas po śmierci.

Reinkarnacja i kilka na ten temat pytań do duchów.

1.Czy istnieje określony czas na reinkarnację?

Kodyfikator spirytyzmu Allan Kardec zauważył, że życie duchowe jest zmienne. W świecie duchowym zatrzymać możemy się na rok lub na tysiąc lat. To zależy od naszych potrzeb i możliwości.

2.Czy więcej czasu spędzamy w świecie fizycznym ,czy w świecie duchowym ?

Duch przebywa dłużej w świecie duchowym, a populacja bezcielesnych jest znacznie większa od duchów wcielonych.

Nie jest błędem mówić o potrzebie doświadczania życia ludzkiego. Po tej stronie wiele duchów wyczekuje na swoją kolej ,doświadczenia zanurzenia się w ciało.

3.Czy długie okresy przebywania w świecie duchowym nie są stratą czasu ?

Ewolucja nie jest uzależniona wyłącznie od fizycznego życia. Występuje na dwóch płaszczyznach. Duch rozwija się także w świecie duchowym gdzie jest nasz prawdziwy dom.

4.Jakie inne kryteria oprócz reinkarnacji określają długość pobytu w sferze duchowej?

To zależy od potrzeb ducha. Ktoś z poważnymi obciążeniami duchowymi ,po krótkim czasie potrzebować będzie powrotu do

ciała fizycznego. Misjonarze,którzy zazwyczaj przybywają na Ziemię, aby wykonać święte zadania dla wspólnego dobra w świecie duchowym przebywać mogą przez wieki.

5.Czy o powrocie do egzystencji fizycznej decydujemy my sami?

Zależy od poziomu rozwoju.Duchy bardziej dojrzałe,świadome swoich obowiązków same planują okres swojego powrotu.

Duchy niedojrzałe prowadzone są przez swoich duchowych mentorów.

6.Jeśli duch odmawia reinkarnacji ?

Duchowi mentorzy do skutku nakłaniają na powrót do życia fizycznego.

7.Będąc zmuszanym do ponownego reinkarnowania,czy będzie naturalnym kiedy duch nie będzie chciał wypełnić swoich obowiązków , będzie się buntował?

Podobnie jak skazaniec ,którego ukarano więzieniem.

Porównać można to do kary więzienia,w której więzień ma zaprzestać działańprzestępczych.Tak przymusowe wcielenie zniszczy duchowe niedoskonałości.

Dlatego Jezus powiedział:

Syn Człowieczy pośle aniołów swoich: ci zbiorą z Jego królestwa wszystkie zgorszenia i tych, którzy dopuszczają się nieprawości i wrzucą ich w piec rozpalony; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Ewangelia wg św. Mateusza

Richard Simonetti ,,Reinkarnacja wszystko ,co trzeba wiedzieć"

Zapraszamy do przeczytania artykułu na blogu „spirytysta” [Od życia do życia... kilka słów o reinkarnacji](#)